

1894-12-08

bü • - ç ½ ^ , ½ ç Ä - ± Á . 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10893>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Τὸ τολμηρὸν σχέδιον τοῦ Ηάπα τη-
λεγραφοῦσιν ἐκ Ρώμῃς εἰς τὴν .Ση-
μαίαν· τοῦ Αὐτοκένου, περὶ τῆς ἔνως τε-
ως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης μετὰ
τῶν, ἐν τῇ Ἀνατολῇ διγμάτων κα-
τέληξεν εἰς σχέδιον βελτίων διγμά-
σμοῦ τῶν Ἀνατολικῶν ἐκείνων. Ἐκ
χλητιῶν, τῶν ἦδη ἡγεμόνων μετά τῆς
Ρώμης, ἀποῦ χανέντιν ἐκ τῶν συγγενατι-
κῶν διγμάτων δὲ, ἕδεξε τὴν ἐλαχί-
στην ὅρεξιν νὰ λάβῃ ὥπι εὔνοιαν ἐ-
πισθιν, καὶ ἀκαθηματικῶς ἔστι, τὴν
Ηαπικήν ἐγχύκλιον. Οἱ Σύροι δῆμοις
καὶ Μαρωνῖται πατριάρχαι ἀγαγω-
ροῦσιν ἐκ Ρώμης πληρέστατα εὐχαρι-
στημένοι, καθότι πᾶσαι αὐτῶν αἱ ἀ-
πάντηταις καὶ ἐπιθυμίαι ἐξεπληρώ-
θησαν ὑπὸ τοῦ Ηάπα, ἐπιθυμοῦσι τοὺς νὰ
κολακεῖσθαι αὐτούς διὰ νὰ τοὺς ἐγγ
πάντες εἴποι τὰ ιεύματά του. Μετοξὺ
πολλῶν ἄλλων παραγωγῆσεν ὁ Ηά-
πας ὑπερτιθη. θεοῦ οπεύση νὰ ἀπο-
σύρῃ διάφορα αὐτοῦ προγενέστερα δι-
ατάχματα ἐπιτρέποιτα τῷ μετεξή-
τον τῷ τῆς Ἀνατολῆς Καθολικῶν καὶ
τῶν Ὁρθοδόξων γάμουν. Ήρὸς τούτοις
δέ, ἀπεπτυσθείη, νὰ διακανοῦνται περι-

Συνέδρια, ὅπερ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Πατριαρχῶν καὶ Ἐπισκόπων, τῶν ἀποστολικέων εἰς τὴν Ρωμαϊκήν Ἑκκλησίαν, ἀποτελεῖ γεγονότια μεταξύ των Ἀνατολικῶν Ἑκκλησιῶν καὶ τοῦ Βατικανοῦ· καὶ τέλος διπλῶς ἡ Μροπαγάνδη τῆς Καζακστανῆς Ἑκκλησίας ἐν τῇ Ἀγια-
λῇ ἐμπιστευθῆει τοὺς ἐν τῇ Ἀστο-
λῇ καθαρίους τοῦ Παπ σμοῦ καὶ περιφε-
ροῦ κατ' ἀρχὰς μόνον ἐν Γουρλίκ, Αρ-
μενίᾳ. Ηρσίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ, τὰς μό-
νας δηλαδὴ γώρας εἰς τὰς ὁποίας οἱ
ογκωματικοί δύνανται νάπηρες αθώσιν

Ἐάν πράγματι ὅλα ταῦτα τὰ αλ-
τήμωτα παρεγγωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Ιά-
πα ἐπιλέγει ὁ ἀνταποκριτὴς, τότε οἱ
Ιταπάργοι καὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀρα-

ΕΙΗ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΝ Τῷ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΥ

4 March 1894 παρασκευή.

(Συνέγεις ἐκ τοῦ παρηγουμένου φύλλου.)
Ἐπιδιένοντες μετὰ μετρημέδιαν τοῦ σιδηρο-
δέρμου, ἵνα μετὰ τρίτης ὁρας ἀνέβητε εἰς τὸ
φρουραλήμ, βλέπετε ἀριστερόθι τὴν ἑκατόν-
σταν ἀποικίαν τῶν Περιμανῶν, ἀσχολουμένων
εἰς διερρόσεις θεοποιηστακάς ἔργοις, τὴν γε-
ωργίαν καὶ ἀμπελουργίαν, εἰς ὥραις δὲ μικρὰς
ὑπὸ κήπων κυκλουμένας αἱρίκες διειτωμέτων,
ὅλως ἀμεριμνῶν περὶ τῆς τρεχούσης πολιτείης
καὶ καθ' ὅλα τὸν γυναικῖν καὶ τέκνοις εἰς τὴν
πρόσθισην τῆς μικρᾶς κατώ, ἀποικίας ἡ ξαποιμέ-
νων. Δεξιόθεν, ὀλίγον μαρτρὸν, βλέπετε τὴν ὑ-
πὸ τῶν Ροτσίλλων, ιδίσιας ἀναλόγων, ἀνεργο-
ρεμένης πόλιν διὰ τοὺς διωκούμενος συμποτί-
τες τῶν Ἰσαράσιος, κρηπίδις διῆγας τῆς ὄπιλο-
γουμένης γεννατειδωμάτων τῆς πλειεῦσας τῶν νε-

τολθεὶς καθίστανται ὅλως ἀειάρτηται
χῶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης καὶ
ἡ σιωπουμένη ἔνωσις ήταν ἀπολήξη εἰς
πριγματικὸν χωρισμόν.

ΣΦΑΓΙ ΕΝ ΑΡΜΕΝΙΑ.

Ἐν τῇ ἀρμειακῇ ἐπαρχίᾳ Βιλῆς
γίνεται ἐσχάτως τεραγούλισμον πεζών
ἐπόλεων ἀντίθεσες τῶν κατοίκων νὰ
καταβιβάλωσι τοὺς φόρους, πρωκαλέσσ-
σαι τὴν σφραγὴν τῶν κατοίκων τοῦ
Μούκ οὐδὲ τῶν τουρκικῶν στρατευ-
μάτων, κατίστι ὁ λαός ἄμα τῇ ἀρξεῖ
αὐτῶν κατέθεσε τὰ ὅπλα. Ο διοικητὴς
τοῦ στρατοῦ διέταξε τὴν κατὰ τῶν
Ἀρμενίων προστροφήν, οὐαδώσῃ ἀπαρξί-
αν παράδειγμα', ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν
στάσιν ἔλαβον μέρος 25 ὅλα γυναῖκα, οἱ
σφραγίνεται ἀνέρχουνται εἰς χιλιάδες!
(.) πρόξενος τῆς Αγγλίας μετεῖνη ἐπὶ
τόπου συνέταξε δὲ ἐκθετιν, ἥτις ἀπε-
στάλη πρὸς τὸν Σουλτάνον. Ο διοι-
κητὴς τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾧ ἡ ἐγένονται
αἱ σφραγῖς ἐπιφρίπτει ἐνοχὴν εἰς τὸν
πρόξενον οὐ μηδὲν γηρεῖται τοὺς Αρμενί-
ους καὶ συνετείλεσεν εἰς τὴν εὔγερσι
αὐτῶν. Λέγος δὲ φέρει κατὰ τὸν διοι-
κητὴν, τὴν εὔγερσιν τῶν συμβάντων.

Π ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ
Τηγεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντίου οὐ
λέωντος ή Αύτοκρατορεική Κυβερνη
θειεψινδει διά τοῦ ἐπιτραπέτρου τ
· πομη τὴν κυκλοφόρησαν ἡγεμονί^ν
ρι τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ στραγῶν, περὶ
ἔκσπαζ λόγον ή «Σημαῖα καὶ
«Ημερῆσις Νέα» ιδίως.

Τούλει στέλλον αἱ Ἀγγλικοί, Γαλλοί,
χαῖ, Γερμανοί καὶ χαῖ Ἑλληνοί εἰση-
μερίδες, αἱ ἀναράφουσα περὶ τῶν ἐν
λόγῳ συγγῶν κατεσγέθησαν ἐν τῷ τε
γυναικείῳ χαῖ δὲν ἔπειτρά πῃ ἡ ἐντων
σεξαντινουσόλει κυκλισθερίτε εἰσί.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ.

Τὰ Πωταῖα ὄντα σύγχρονα

απέριων τούτων Μεντωλίλων και Ἡ' Περιδῶν. Οὐτως ἐν μέτῳ αἱρήσων, σιδηροδρόμουκώς ταξιδεύοντες, εὗτε γρίβειν μετά τινα λεπτά τὴν Ἱέριν, ἵνα μετά τριώρεων πορευθῆτε εἰς Ἰερουσαλήμ, βεβαίως μὴ λυπεύμενοι ἐάν, διὰ τὸ ἐπειδή γον τῆς Διαφορῆς, δὲν ἔργονθήτε νὰ ἐπιτελεῖτε τὴν αρχήν, περὶ ἡ η οἰκια τῆς γῆς; Ταῦτα θέλω, εἴτε Δεσμούδος, μᾶλις τῶν πατέρων μετηγράψῃ, εἰς μνήμην τῆς ἀπόδεις και διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς θεύμα του ἀπεστόλου Πίτερου ἡγέρηθη ναξίς ύπό του γνωστοῦ και προστριβλους τῇ Ἡ' Αθηναϊκῇ καινωνίᾳ ἀρχιμανδρίτου Πάντεων και συ 'Αντωνίου, πανομοιότερος τῷ ίντερθι τούτων Νικοδήμῳ.

Πρώτων σταθμὸν ἀνερχόμενοι μετὰ ἡμίσεων
φέρου ἀπαντάτε αἱρεστέρην τὴν Λύδδην, πεν-
γεῖσαν τὴν σῆμερον κωμόπολιν, ὃπος τὴν ἄγιαν
Τεξάπεζην τοῦ περικαλλεστίου αὐτῆς γιοῦ
διακατέγραψεν τὸν τάξον τοῦ ἐπὶ τοῦ Διοκλη-
τιανοῦ ἐν Νικηφόρεια μαρτυρήσαντος μεγάλο-
μέριον διάσιον. Γέωργίου. Ο καὶ μαρτύρησεν
φρενόμενος ἐντολής: κολοσσιῶν: μύεις τῷ
πόλει Μεγάλου Κωνσταντίνου ἢ τοῦ Ιουστί-
νου καὶ τειχίνιος τούτου γκού, οἱ κορυφιακοῦ

τά ἀρνία τοῦ Ἀγγλικοῦ εὐποροῦ, οἱ περὶ τῆς
ἰδέας ἐ-δεχόμενης πρώτων αρχής τις ως μετα-
ξὺ Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας έπειν παρα-
δέχονται τοιωτήν· Ἀγγλο-ρωσικὴν
συνενόησιν. Εάν μή συ, δεύτερης αἱ ιππὲς
τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας πληρωθε-
ῖσαν στοιχείσεως τῶν ἐνόμων δικαιω-
μάτων καὶ τῶν συμβεβόρτων τῆς
Ρωσίας, καὶ συμπεριάνυνται ὅτι ἐν
οὐδὲνιδιότεροι πρωτότοτε περιπτώσει τοι-
αύτῃ τις συνενόησις δυνατεῖ· νὰ γω-
ρήσῃ μέχρι συνθήκης.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Τοὺς Ἀγγλους, οἱ ὁποῖαι ἀγαπῶσι
πολὺ τὴν Χριστιανὸν των Ἀνεστη-
σαν, ἥρχισαν νὰ ἀνηρυχοῦν σπουδαῖ-
ως τώρα τελευταίως μὲ τὴν πολύτι-
μην ὑγείαν της, ἀπαίσιοι δὲ φῆμαὶ δι-
απείροντα καθιέκαστην ἐπὶ τῆς καθό-
λου αὐτῆς σωματικῆς καταστάσεως
· Η "Ἀλήθεια", τὸ γνωστὸν ὄντα τοῦ
τοῦ Λαζουστέρ μᾶξα δίδει τὰς ἔξτης λε-
πτομέρειας περὶ τῆς ὑγείας τῆς Μαγ-
νειώτητος της.

“· Βεστίασσα ἐγήρασε πολὺ χα-
τά τὸ τελευταῖον τοῦτο φθινόπωρον.
Οἱ ρευματισμοὶ εἰς ὅν ἐπεσῆγε κατέ-
τον Αἴγαυους τον ἐν Ὁσθέᾳ ἐπενηθλήθιον
πολλάκις τὰ γόνατα εἶνε λίθιξ τὰ μᾶλ-
λον προσθεῖσκημένα. · Η. Α. Μεγάλει-
στηρος δὲ λίγα πρεγματικῶς βήματα δύ-
ναται πλέον νὰ κάμη, καὶ τῇ εἶνε ἀ-
δύνατον νὰ σταθῇ ὡςθικά ἀνευ ορίων
ἀλγηδόνων, συνεπειώτα τούτου τὸν αγχεί-
ζωνται νὰ ἴνασθηζωσι καὶ καταβοτάζω-
ζωσιν ταῦτα θέτει τῆς ἀμάξητης διέτα τινας
ἐπει τούτῳ μηγιχνήματος αἴλεως τῇ
τοποθετοῦσιν ἐντεξει τῆς ἀμάξητης καθι-
σμένηρι ἐπὶ κλινήθεσσ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

Ἐν τῷ τελευταῖο ὑγιεινῷ μικρῷ στρατοῦ
πολεῖσι τῆς Βουηνάπετρης ὑπερίστητη
πρόσωποις ὑπὸ τοῦ γραμματοῦ βασιλέως
διειλέγονται. Συντελέεις περὶ καθημάτων
τῆς λατερακτής γλώσσας ἡ οὐ παγκοσμίως
ἐπιστήμων εῆται. Φύγεται δὲ ἐτοι πολεῖ

ευθιμοῦ στῆλαι καὶ κανονικοῖ ἀριθμοῖς τοι, οἱ πι-
μερταῖς δέσις τὴν πάλαι εὐδικιμούσιν τῆς Λαζα-
ρᾶς, μέχε τῶν ἡπέ τῶν πρώτων τοῦ Χριστοῦ
εἰώνων περιφωνύμου Ὁμηροκήπης, ἵνα ἡ ἐπάνω
στολὴς Πίτερος ἔθεξε πάντας τὸν παραλυτικὸν Αἰ-
γάνην, ἵνα σύνδος ἐναντίον τῶν αἱρέτων τοι
Πίλαργου κατὰ τὸ 41^ο διον ἕτος συνεκρυπτήθη, κα-
ὶ ἵνα Ρεγκάδος ὁ Λευκόκαρπος τοσσοῦτον ἡρακ-
χέν διερρήματίσκετο πρόσωπον.

Δεύτερον σιδηροσδεμικὸν σταθμὸν ἐπηγένετο
δεξιῶν τὴν Ρέμιλην, ἀραιότερη σημαντεύσασ-
τικόν, ἐν τῷ μετώ τῆς κοιλάδος τοῦ Σάρωνος
εὐξετοκομένην, τὴν γονιμωτάτην τῶν ἐν Πελλαῖ
στίγμην κοιλάδων. Ὁλίγον τι ἐπέγειρε τοῦ στα-
θμοῦ ἡ πόλις, ὡς καὶ ἡ Λούδδα, πλὴν μακριζήθει
βλέπει ὁ ὅδος πόρρος τὸν πύργον αὐτῆς εἰπών τετ-
ταράκοντα μαρτυρῶν καλούμενον. Εἰς τὸν τε-
τράγωνον τοῦτον πύργον, ἀμφεβόλου ἀγγίτες
κτονικῆς ἐπογῆς, ἀναβάνειν τις δέ¹ 113 βεθμοί-
δων καὶ διὰ 30 ἐπίστης βεθμιδῶν κατέρχεται
εἰς τὰ ὑπόγειά του. Λέγουσι τίνες, διτεῦρος; ἡνῶ
καθολικούστατης, εἴτε μοναστηρίου τοὺς τῶν
Νησίτων, ἡ πατέρις ἐκκλησίας τῶν ἄγιων Τεσ-
σαράκοντα Μαρτυρῶν, ἐν ταῖς ὑπογείεσσι δὲ τού-

τις ἐπιτυχα ἔστεψεν αὐτὴν, διότι τοῦ μῆμα τῆς δημογραφίας ἀπετάσισεν ὅπως τοῦ λοιποῦ λατεινιστὶ δημοσιεύῃ τὰς στατιστικάς του. Ἀλλ' ὁ παροι-
νὸς φέρει γαρ καταπολεμῶν διὰ μα-
κρῶν τὴν ιδέαν ταύτην ὡς μεσαιωνι-
κήν καὶ ἀνεφάρμαστον προτείνει τὴν
γρῆσιν τῆς γαλλικῆς γράμματος ὡς
παγκοσμίου. Γάλλος διμώς ἐπιλέγει, ή ίδεα
του αὗτης προσαρξού χατί έθινικῶν, ἀν-
τικηλιῶν προτιμοτέρα θάλαττο ή Ἑλλη-
νική γλώσσα, ή από πολλοῦ είχοντες
δὴ προτείνη ὁ Κάιγκελ καὶ ὁ Στούαρτ
Μίλλ καὶ τὴν ἑποίαν λαμπρότατα ἐγ-
κώμισσεν ὡς μηδουμάν μεν πλέον γλώσ-
σαν τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Θουκυδίδου καὶ
τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀλλ' ὡς τείνονταν
νὰ ἔξομοισι θεῖοι πρὸς τὴν γλώσσαν ἔκει-
νην, γάρις εἰς τὰς προσπαθείας λογι-
ων ἐπιλέκτων. «Ἐπειτα, λέγει, μῆ-
πως δὲν πρέρχονται ἐκ τῆς Ἑλληνι-
κῆς οἱ πάτερες τῶν νέων ἐπιστημονι-
κῶν ὅρων, εὑρίσκομεν τὸν δημοτικόν
γέρασθη ἢ ἐπιστήμην ἐνεκα τῶν ἀνθρακεί-
πτων καινοτομιῶν της ἀπό τῆς «ω-
νογραφίας» μέχρι τῆς «φαγοκυτώσε-
ως» καὶ τόσων ἄλλων ἐν τῷ μεταξύ:
τοῦ «ζευντος», τοῦ «φασματοσκοπίου»,
τῆς «δυναμογόνου ἥλεκτρικῆς μηχα-
νῆς»: ὥστε ἐάν γίνη ἀνάγκη νὰ γείτη
ἀποδεκτή παγκόσμιος ἐπιστημονική
γλώσσα πρὸς πλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς
λατινικῆς ἀριθμέντος κενοῦ, ή Ἑλληνική
ὅτινεται πληρέστερα ὑποδεικνυομένη
πρὸς τοῦτο.» Ἐπὶ τούτοις θεάματε,
λέγει, τὴν ἐν τῇ Κλειστῇ μετάρρευσιν
μεταρρυσικῶν θεωριῶν τοῦ Χαΐκελ καὶ
τὴν αὐτοποιητικῶν ἀκριβειῶν καὶ συρρή-
νειῶν πρωτούπων μελετῶν περὶ τοῦ
γαλλικοῦ ὑπερβολικοῦ. «Γουβεῖ δημοσι-

ευτελοών εν τῷ αὐτῷ περιγράψω.
· · · Αὐτὸς ἐτέρους τοῦ καὶ Στρατοπέδου Μητρόπολης
αὐτὴν ἀλλιστε καθηγητού τῶν έλληνικῶν
εν Εδιμούργῳ μελλοντας νά ποιήσῃ
διάλεξιν περί τῆς νεοελληνικῆς ἵν τῇ
πόλει ταύτῃ ἀντ' αὐτοῦ μεθειηταντος
ο διδάσκατωρ Κόμη περιστοτελεστατος λίαν
ἐνδικτερούσταν διάλεξιν περί τοῦ αὐτοῦ
θεμάτος ἐνώπιον πολυπληθεῖς ἀκροτε-
τηρίοις εἰπών, διετί ή νεοελληνικὴ δέου-
ται μέτερον νά διδάσκαληται κοι νά γνω-
στῇ καθηγητας πατερας τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῷ
λόγῳ ό:: εἰνελληνικάτρε τῆς ἀρχαίας,
πρὸς τὴν πρεσεγγικήν κατὰ μετέξονα λό-
γου παράδοσιν τοῦτο συμβιβίνει εἰς στη-
λλας γλώσσας ἀξιούτας συγγένειαν
ποέει ἀσύγαίας.

του, ως ἐν κατακόρυφοις, οἱ τίτανες οἱ μάκτυοις
οῖσι. Η Ρήμα, κατὰ τὴν οἰνην Πρεσβύτην, εἶναι
ἡ Ἀρχαθεῖα, πατέρις Νομοδόκου καὶ Πατρός,
τῶν ἐντελεσθεντῶν τὸν Κάρπο.

Τρίτη τέταρτης της: Ωρα μετά τὴν Ρίμικην
οφίνουσεν εἰς Δέλφην. Αμπέλων καὶ μετ' ὅλην τὴν
εργάσιαν εἰς τὴν γραφικωτάτην βουνοτοπίαν
τῶν θερινών περιποτένων βουνῶν καὶ λε-
πτῶν τῆς Ιερουσαλήμ, διεκρίνενται υπέρ τὴν ω-
ραν ἐν ταχυτάτῃ σιδηροδρομικῇ ἀμαξιστοιχίᾳ,
ἀπαντῶντες τελευταῖς σταθμίν τὸ γωνίον Βι-
τίση, καταβύσσους ἔργον τοὺς λόρεους, ἀναστρέψιν
δὲ βαθύνουσεν πρὸς τὴν ιστορικωτάτην καὶ πολυ-
πλευτικήν τῶν πόλεων, τὴν Ιερουσαλήμ, τέ-
ταρτον τῆς ὁρας ἀπέγουσαν, τὴν Μιλλήν καὶ
Καταμάνας, ἐξανήνη διαμονὴν τοῦ ὅροθετού
Πατριάρχου, ἀρίνοντες ἀριστερέσθεν, τὸ Μονα-
στήριον δὲ τοῦ Παροπήτου Ηλίου καὶ τὴν πρᾶξην
τὴν Βραΐλειαν ἀγυσταν διέπεσθεν.

· Ίδον τέλος· ή ἐπικλησίς μου είσαιε πρωτα-
τεπιστομένη καὶ εὐτυχής ἀν διγένειάς σε·
ώτα μη ἀκευόντων. Ίδον τέλος εἰς· Περούτα-
λημα, τὴν ἵεραν τῆς Βίβλης πόλιν· «Σαλτζ»·
ώς ταυτότητι τῇ Πετραίᾳ ἀποκαλεῖ η Γρεζ.

